

Dàn ý nghị luận về chữ hiếu

I. Mở bài:

- Nêu vấn đề cần nói

“Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”

Đây là những câu tục ngữ nói về lòng hiếu thảo của con người. không chỉ chúng ta có lòng biết ơn đối với cha mẹ mà lòng biết ơn còn được thể hiện với ông bà và đất nước. hiếu thảo là một truyền thống tốt đẹp của dân tộc ta từ xưa đến nay. Lòng hiếu thảo còn là một phẩm chất tốt đẹp của con người Việt Nam ta. Chúng ta cùng đi tìm hiểu lòng hiếu thảo của con người Việt Nam.

II. Thân bài:

1. Hiếu thảo là gì?

- Hiếu thảo là hành động đối xử tốt với ông bà cha mẹ, luôn yêu thương họ
- Lòng hiếu thảo là phụng dưỡng ông bà cha mẹ khi ốm yếu và già cả

2. Biểu hiện của lòng hiếu thảo như thế nào?

- Những người có lòng hiếu thảo là người luôn biết cung kính và tôn trọng ông bà, cha mẹ
- Biết vâng lời và làm cho cha mẹ được vui vẻ, tinh thần được yên tâm.
- Luôn biết sống đúng chuẩn mực với đạo đức xã hội, thực hiện lễ nghi hiếu nghĩa đối với các bậc sinh thành.
- Lòng hiếu thảo là hành vi vô cùng ý nghĩa mang lại danh tiếng tốt cho ông bà cha mẹ và tổ tiên

3. Vì sao cần phải có lòng hiếu thảo với ông bà cha mẹ?

- Ông bà cha mẹ là người đã sinh ra ta, đã mang lại cuộc sống này cho chúng ta
- Hiếu thảo là một chuẩn mực đạo đức của xã hội
- Sống hiếu thảo với ông bà cho mẹ là thể hiện sống có trách nhiệm của mỗi người
- Người có lòng hiếu thảo luôn được mọi người yêu mến và quý trọng
- Khi bạn hiếu thảo thì con cái của bạn sau này sẽ hiếu thảo với bạn
- Giá trị của bạn sẽ được nâng cao nếu sống có hiếu thảo
- Lòng hiếu thảo gắn kết các thành viên trong gia đình với nhau, thể hiện tình yêu thương gia đình

4. Cần làm gì để có được lòng hiếu thảo?

- Bạn cần phải biết kính trọng và yêu thương ông bà cha mẹ
- Bạn cần chăm sóc, phụng dưỡng cha mẹ ông bà khi về già
- Cư xử tốt với ông bà cha mẹ, không cãi lại
- Yêu thương anh em trong nhà cũng là thể hiện lòng hiếu thảo

5. Phê phán những người không hiếu thảo.

Trong xã hội hiện nay có nhiều người sống bất hiếu, vô lễ, thậm chí còn đánh đập đối xử tàn nhẫn, bỏ rơi cha mẹ già. Đó là một lối sống vô ơn, một nhân cách kém cỏi. Những người như thế thật đáng chê trách.

III. Kết bài:

- Phải sống hiếu thảo với ông bà cha mẹ
- Cần thể hiện lòng hiếu thảo đối với ông bà cha mẹ ngay từ hôm nay.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 1

Mỗi con người chúng ta được sinh ra, được trưởng thành, được thành đạt trên cõi đời này đều do công ơn sinh thành dưỡng dục của mẹ cha. Công ơn trời biển ấy kể sao cho xiết! Câu ca dao từ ngàn xưa của người dân Việt Nam đến hôm nay vẫn thiết tha nhắc mãi nghĩa tình này:

“Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con”

Câu ca dao gợi cho chúng ta biết bao suy nghĩ về công ơn của mẹ cha, về làm con.

Người dân xưa đã gửi gắm lòng biết ơn mẹ cha và lời nhắc nhở người làm con vào bài ca dao với những hình ảnh so sánh thẩm thía. Núi Thái Sơn cao lớn vời vọi và nước trong nguồn chảy ra là dòng nước tinh khiết trong lành nhất không bao giờ vơi cạn. So sánh hai hình ảnh ấy với công cha, nghĩa mẹ, tác giả dân gian muốn nói tới thái độ tôn kính, lòng biết ơn sâu sắc đối với công ơn trời biển của cha mẹ và muốn khuyên mỗi người con phải luôn "thờ mẹ kính cha" phải có thái độ, cách ứng xử tôn kính, quý trọng đáng sinh thành của mình

Công cha nghĩa mẹ to lớn vô cùng. Không có cha mẹ thì sẽ không có chúng ta. Mẹ phải vất vả chín tháng mười ngày thai nghén bao gian truân, cơ cực. Chín tháng hay chín năm, gian khó khôn cùng để sinh ra ta. Để có được mẹ vượt cạn một mình, bất chấp hiểm nguy của tính mạng. Khi sinh ra hài nhi đỏ hồng, mẹ chất chiu dòng sữa nuôi con khôn lớn. Mẹ thức trắng đêm để chăm cho con, "chỗ ráo nhường con, chỗ ướt mẹ nằm". Khi con ốm đau, mẹ quên ăn quên uống, thức trắng cùng những cơn sốt, cơn đau của con, thao thức lo toan. Mẹ và cha hân hoan khi thấy con chập chững những bước đi đầu tiên nghẹn ngào khi con bập bẹ tiếng mẹ tiếng cha.

Khi con đã lớn lên: từ bát cơm mỗi ngày, từ manh áo đến mọi tiện nghi học hành cha mẹ lo cho con tất cả. Cha mẹ như cánh cò cần cù nhẩn nại, vật lộn với đời thường

để chất chiu lo cho con ăn học thành tài. Cha mẹ hết lòng vì con cái, chẳng giành lại cho mình điều gì.

Công sinh thành đã lớn, công dưỡng dục càng lớn hơn. Khi con trưởng thành dần lên, cha uốn nắn con từ lời ăn tiếng nói, từ cách đối nhân xử thế sửa con từ dáng đứng điệu cười. Con là hạnh phúc, là niềm vui, niềm hạnh phúc của cha mẹ. Nhìn con khôn lớn, mọi cực khổ nhọc nhằn của cha mẹ vơi đi. Con khỏe, ngoan, học giỏi, cha mẹ vui sướng, hạnh phúc. Con ốm đau mẹ nước mắt lưng tròng. Con hư, con phạm lỗi, cha mẹ đau buồn, âu lo.

Cha mẹ không quản vất vả chỉ mong mai sau con thành người có ích cho đời, cho xã hội. "Có nuôi con mới biết lòng cha mẹ". Cha mẹ là chỗ dựa vững chắc cho con bước vào đời, là cây cao bóng cả che mát đời con. Trong vòng tay cha mẹ, con lớn lên, trưởng thành. Hiếu thảo với cha mẹ là đạo lý làm người, là nền tảng của đạo đức.

Phải có hiếu với cha mẹ: phải chân thành biết ơn và tôn kính mẹ cha. Quan hệ giữa cha mẹ, con cái trong gia đình tốt đẹp sẽ góp phần xây dựng, bảo vệ kỉ cương, đạo lý xã hội.

Có hiếu với cha mẹ qua thái độ, lời nói và việc làm cụ thể. Từ lời nói lễ phép đúng mực, từ sự quan tâm, chăm sóc chu đáo tận tình từ những việc nhỏ giúp cha mẹ trong gia đình, từ sự bảo ban gương mẫu với các em nhỏ.

Người con có hiếu phải phấn đấu trở thành niềm tự hào, nguồn động viên bố mẹ; phấn đấu học tập tốt nhất, rèn luyện đạo đức tốt nhất, xác định đường đi tốt để có một sự nghiệp, để trở thành người có ích cho xã hội.

Người con có hiếu phải có trách nhiệm chăm sóc phụng dưỡng cha mẹ khi già sức yếu.

Thờ mẹ kính cha là trách nhiệm, là đạo lý thiêng liêng mà mỗi chúng ta phải gìn, noi theo. Vì đây còn là vấn đề nhân cách, là cái gốc của nhiều tình cảm. Con người không kính yêu cha mẹ thì sẽ không có tình người, không thể là người có phẩm

chất, biết sống đẹp, thủy chung với bạn bè, xã hội, nhân dân được, mở rộng vấn đề, phê phán quan niệm, thái độ sai lầm:

Thời đại hiện nay vẫn còn một thực tại đau lòng: vẫn còn nhiều người xem nhẹ chữ hiếu, muốn sống tách khỏi gia đình, mẹ cha, đó là nhận thức lệch lạc, sai lầm.

Vẫn còn những người con vô ơn, bất hiếu, ngược đãi mẹ cha. Không nghe cha mẹ, không phụng dưỡng cha mẹ tuổi già, gây đau lòng, bất hạnh cho cha mẹ. Những người con đó, dù thời đại nào, hoàn cảnh nào, đều đáng để xã hội lên án, phẫn nộ.

Đó là những biểu hiện của người vô đạo đức, vô ơn, bạc nghĩa, không có lương tâm. Những biểu hiện đó gây ảnh hưởng, làm băng hoại đạo lý cổ truyền của dân tộc ta và đáng phải lên án.

Quan niệm chữ hiếu ngày nay: cuộc sống dù phát triển thì chữ hiếu vẫn là cơ bản xây đắp những mối quan hệ khác giữa người với người trong xã hội. Người hiếu thảo với cha mẹ thường là một công dân tốt, có trách nhiệm với gia đình, xã hội, quan hệ gia đình thuận hòa, góp phần làm kỉ cương của xã hội phát triển. Lòng biết ơn cha mẹ là cội nguồn của lòng biết ơn nhân dân, Tổ quốc.

Chữ hiếu ngày nay phải được hiểu rộng hơn: hiếu với cha mẹ nhưng phải là người công dân tốt vẫn "trung với nước, hiếu với dân". Đạo lý ấy là sức mạnh của nhân dân ta chiến thắng kẻ thù, dựng xây đất nước. Lòng yêu nước, yêu nhân dân bắt nguồn từ những tình cảm giản dị bình thường. Có hiếu có tình cha mẹ thì mới có hiếu với đất nước.

Bài ca dao nhắc nhở thấm thía về bài học đạo lý sâu sắc. Bài ca dao sẽ còn mãi với thời gian, nuôi dưỡng tình cảm gia đình, lòng yêu kính mẹ cha bao thế hệ.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 2

Ai trên cõi đời này mà lại chẳng có cha mẹ để yêu thương, kính trọng, tôn thờ. Bản phận chúng ta là con cái phải luôn đặt chữ "hiếu" làm đầu thể hiện chúng ta là người có nhân cách, phẩm chất tốt đẹp. Vậy lòng hiếu thảo đối với chúng ta có ý nghĩa như thế nào?

Vậy lòng hiếu thảo có ý nghĩa là gì? Lòng hiếu thảo đối với cha mẹ có nghĩa là tình cảm, thái độ kính trọng, tôn thờ, biết ơn cha mẹ của mình và đó là một trong những truyền thống đạo đức cao đẹp của con người. Vậy thì tại sao chúng ta phải có lòng hiếu thảo? Bởi vì nó thể hiện phẩm chất đạo đức tốt mà chúng ta cần có. Là nghĩa vụ mà chúng ta phải làm vì không tự nhiên mà chúng ta có mặt ở cõi đời này được. Đó phải là một quá trình mang nặng đẻ đau chín tháng mười ngày của người mẹ kính yêu, sự chăm nom, yêu thương của người cha. Nó còn là thước đo để đánh giá phẩm chất, đạo đức của con người. Bản thân chúng ta khi cha mẹ còn sống khỏe mạnh, phận làm con phải biết yêu thương, tôn thờ và kính trọng. Phải biết chăm sóc cha mẹ đỡ dần thuốc thang khi cha mẹ già yếu, bệnh tật. Trong kho tàng ca dao, dân ca Việt Nam mà ông bà ta đã để lại có những bài ca dao ngợi công lao trời biển của cha mẹ như:

"Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con".

Hay như:

"Lên non mới non cao

Nuôi con mới biết công lao mẫu từ"

Hoặc:

"Ơn cha nặng lắm ai ơi

Nghĩa mẹ bằng trời chín tháng cưu mang".

Trong cuộc sống xã hội hiện giờ vẫn còn xuất hiện những đứa con bất hiếu, vong ơn bội nghĩa, phỉ bô, vội vàng quên đi những tháng năm cha mẹ yêu thương, chăm sóc, dạy dỗ nên người mà giờ đây những kẻ này còn quay ngược lại chửi mắng

đánh đập, đôi khi còn tàn nhẫn hơn đó chính là giết chính cha mẹ của mình. Những kẻ này chỉ biết sống cho mình, bỏ mặc cha mẹ già yếu, neo đơn. Thay vì cha mẹ già yếu, bệnh tật, bồn chồn làm con cái phải phụng dưỡng thì lại gửi cha mẹ vào "viện dưỡng lão" bỏ mặc sống chết. Hay những người con chỉ vì những đồng tiền ít ỏi mà nhẫn tâm ra tay giết hại cha mẹ mình. Trên báo chí gần đây thường hay đăng những tin tức liên quan đến những đứa con bất hiếu, giết hại chính cha mẹ của mình chỉ vì xin tiền chơi game cha mẹ không cho. Hay chỉ vì những lời quan tâm của cha mẹ thì những kẻ này lại xem là những lời can ngăn, trách mắng thì chúng lại có những hành động rất đau lòng như đánh đập, giam nhốt chính cha mẹ ruột của mình. Hoặc đôi khi có những nơi có tục lệ rất cổ hủ như khi cha mẹ già yếu thì theo tập tục thì những người con phải mang cha mẹ mang bỏ lên núi bơ vơ một mình. Thật là tàn nhẫn.

Tóm lại, lòng hiếu thảo là phẩm chất đạo đức cần thiết của con người mà ai ai cũng nên có. Chúng ta cần trau dồi, rèn luyện, nâng cao phẩm chất đạo đức này là ở chính cha mẹ của mình, chúng ta phải yêu thương, tôn thờ, chăm sóc khi cha mẹ già yếu, bệnh tật... Riêng bản thân em, em sẽ phấn đấu học tập thật tốt đem lại niềm vui cho cha mẹ của mình.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 3

Hiếu thảo với ông bà, cha mẹ vốn là một truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc ta. Từ ngàn năm qua, phẩm chất quý báu ấy là sợi chỉ kết nối tình cảm gia đình và dân tộc tạo nên một lối sống nghĩa tình, đậm thắm của dân tộc Việt Nam. Lòng hiếu thảo là một trong những phẩm chất tốt đẹp cần có ở mỗi con người.

Lòng hiếu thảo có nghĩa tôn trọng, kính trọng ông bà, cha mẹ và tổ tiên của mình. Hiếu thảo còn là hành động yêu thương, chăm sóc, phụng dưỡng ông bà, cha mẹ khi già yếu và thờ phụng sau khi họ qua đời. Hiếu thảo vốn là trung tâm trong hệ thống đạo đức của Nho giáo.

Lòng hiếu thảo của con người không những được thể hiện trong thái độ, tình cảm mà còn được biểu hiện qua hành động cụ thể.

Người có lòng hiếu thảo là người luôn biết cung kính ông bà, cha mẹ; biết vâng lời và làm cho cha mẹ được vui vẻ, tinh thần được an ổn. Họ luôn biết sống đúng chuẩn mực, thực hiện lễ nghi hiếu nghĩa đối với các bậc sinh thành. Lúc cha mẹ còn khỏe mạnh, học hiếu thuận vâng lời, lắng nghe dạy bảo. Lúc cha mẹ ốm đau, già yếu, họ hết lòng chăm sóc, phụng dưỡng. Khi cha mẹ qua đời, họ thành tâm thờ cúng.

Trong cuộc sống, lòng hiếu thảo là hành vi cư xử tốt không chỉ đối với cha mẹ mà còn ở bên ngoài nhà để mang lại danh tiếng tốt cho cha mẹ và tổ tiên. Lòng hiếu thảo còn được lãnh tụ Hồ Chí Minh mở rộng trong thời đại cách mạng. Không những hiếu thảo với người thân mà còn nên hiếu thảo với dân tộc, với đất nước, những người cùng chung vận mệnh với mình, có mối liên hệ, gắn kết chặt chẽ. Trung với nước, hiếu với dân là phẩm chất người cách mạng trong nhiệm vụ chống kẻ thù và dựng xây đất nước.

Vì ông bà, cha mẹ là những người đã sinh thành và dưỡng nuôi ta khôn lớn, luôn dành cho ta những gì tốt đẹp nhất trên cuộc đời này. Mỗi con người sinh ra đều có nguồn cội, thân tộc. Bởi thế, ta phải biết ơn những người đã sinh thành, dưỡng nuôi và giáo dục ta nên người. Lòng hiếu thảo thể hiện lòng tri ân sâu sắc và lối sống nghĩa tình của dân tộc trong bao đời nay.

Hiếu thảo còn là một lối sống tốt đẹp đã trở thành chuẩn mực trong truyền thống văn hóa Việt Nam. “Nhị thập tứ hiếu” luôn là bài học giáo dục đạo đức ngàn đời còn mãi.

Sống có lòng hiếu thảo là lối sống cao đẹp, biết quý trọng công ơn dưỡng dục của ông bà cha mẹ, thể hiện niềm tri ân sâu sắc đối với các bậc sinh thành. Lòng hiếu thảo thể hiện sự bao dung, sống có trách nhiệm.

Người có lòng hiếu thảo luôn được mọi người yêu mến, trân trọng và thành công trong cuộc sống.

Cha mẹ hiếu thảo với ông bà là tấm gương sáng khiến con cái học tập và trưởng thành hơn. Lòng hiếu thảo trở thành bài học giáo dục sâu sắc cho mọi thế hệ. Lòng hiếu thảo giúp gắn kết các thế hệ trong gia đình, sống trong môi trường tràn ngập

lòng yêu thương, sự kính trọng lòng biết ơn. Lòng hiếu thảo xóa bỏ sự đố kỵ, ích kỷ cá nhân và lối sống thờ ơ, vô cảm.

Giá trị của một người con được nhìn nhận không phải ở sự giàu sang, quyền quý, mà nó thể hiện qua chữ Hiếu. Đối với công đức sinh thành thì bổn phận làm con phải ghi lòng, tạc dạ: Hiếu nghĩa với cha mẹ không chỉ là cách trả ơn những bậc sinh thành mà bản thân con cái cũng được góp phần rất lớn trong hình thành những phẩm chất đạo đức và trí tuệ của một bậc thánh nhân.

Lòng hiếu thảo luôn luôn được tôn vinh, ngưỡng mộ, ta coi đó là tiêu chuẩn luân lý đạo đức là nét đẹp văn hóa dân tộc sáng ngời. Hiếu thảo cha mẹ ngày nay thì ngày sau ta mới nhận được lòng hiếu thảo từ con cái bởi đó là quy luật nhân quả trong cuộc sống.

Tấm lòng hiếu thảo thể hiện lối sống trọng tình trọng nghĩa, mãi mãi là một nét đẹp cao quý trong nền văn hóa Việt Nam.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 4

"Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra"

Câu ca dao của người xưa đã thể hiện một bài học sâu sắc về công ơn trời biển của các bậc sinh thành, đồng thời cũng gián tiếp nhắc nhở con người bài học về lòng hiếu thảo. Trong xã hội hiện nay, chữ "hiếu" cũng là một trong những vấn đề đang được quan tâm, bởi những giá trị mà nó mang lại.

Như chúng ta đã biết, "hiếu" có nghĩa là hiếu thảo, lễ phép, tôn trọng đối với những người đã có công ơn sinh thành, dưỡng dục như ông bà, cha mẹ. Lòng hiếu thảo được thể hiện bằng sự thành kính qua những hành động cụ thể như ngoan ngoãn, luôn vâng lời bố mẹ, hay sẵn sàng chăm sóc khi họ già yếu, ốm đau,...

Lòng hiếu thảo là một trong những phẩm chất quý giá của mỗi con người. Trong quan niệm ở mọi thời đại, chữ "hiếu" luôn là một trong những phạm trù quan trọng

về mặt đạo đức của con người. Khi hiếu thảo, con người đã thể hiện lòng biết ơn đối với công ơn sinh thành và dưỡng dục của cha mẹ. Chúng ta xuất hiện trên cõi đời này là nhờ vào hành trình mang nặng đẻ đau "chín tháng mười ngày" đầy vất vả của mẹ, chúng ta khôn lớn, trưởng thành nhờ những giọt mồ hôi cùng sự hi sinh lớn lao, vĩ đại của mẹ cha. Xuyên suốt quá trình đó, những người con luôn được bao bọc, bảo vệ, che chở bởi tấm lòng yêu thương vô hạn của các bậc sinh thành. thấu hiểu những vất vả, gian truân đó, con cháu cần luôn luôn lễ phép, kính trọng và chăm sóc bố mẹ, ông bà với lòng biết ơn vô hạn. Đó là những con người làm tròn bổn phận, trách nhiệm của mình và phát huy giá trị tinh thần tốt đẹp của dân tộc ta:

"Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con"

Đồng thời những hành động đó còn góp phần thể hiện sự tri ân đối với nguồn cội, hình thành những gia đình ấm êm, hạnh phúc và góp phần xây dựng một xã hội thấm đẫm tinh thần nhân văn, nhân đạo, bởi "gia đình là tế bào của xã hội".

Tuy nhiên, trong xã hội hiện nay, vẫn còn không ít người sống vô ơn, bất hiếu với ông bà, cha mẹ của mình. Khi cha mẹ ốm đau hay già yếu, họ không mấy may quan tâm, chăm sóc mà đùn đẩy trách nhiệm cho nhau vì sợ tốn kém về vật chất, thậm chí sẵn sàng đẩy cha mẹ vào viện dưỡng lão để tìm kiếm sự bình yên, an nhàn cho bản thân. Đáng buồn hơn, có những người bất kính, vô lễ và đánh đập cha mẹ một cách nhẫn tâm, tàn nhẫn. Những hành vi này đã vi phạm những chuẩn mực đạo đức và đi ngược lại với những truyền thống đạo lí tốt đẹp của dân tộc.

Để phát huy những giá trị tốt đẹp của lòng hiếu thảo, chúng ta cần nhận thức đúng vai trò, công ơn của ông bà, cha mẹ và thể hiện lòng biết ơn đối với công lao vô hạn đó bằng những hành động cụ thể như lễ phép, tôn trọng, chăm sóc chu đáo các bậc sinh thành. Đồng thời, cần lên án, phê phán một cách mạnh mẽ những hành động bất hiếu, bất kính của những người con "vong ân phụ nghĩa".

Như vậy, lòng hiếu thảo là một trong những điểm sáng về nhân cách của con người và là điểm sáng, điểm tựa để xây dựng mái ấm gia đình, xã hội tốt đẹp. Là học sinh,

chúng ta luôn phải ghi nhớ công ơn của mẹ cha và hiện thực tình cảm đó bằng việc ngoan ngoãn, lễ phép và nỗ lực học tập tốt để trở thành "con ngoan trò giỏi".

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 5

Đạo đức, phẩm chất là một phần quan trọng đối với bản thân con người. Trong đó hiếu thảo là một đức tính vô cùng cần thiết đối với chúng ta. Vậy theo các bạn, như thế nào là hiếu thảo?

Trước tiên để biết được ý nghĩa của hiếu thảo thì chúng ta cần phải hiểu thế nào là hiếu thảo? Hiếu thảo là một phẩm chất đạo đức tốt đẹp của con người. Nó thể hiện những tình cảm, suy nghĩ của bản thân mỗi người với những ai đã có công ơn to lớn với chúng ta. Hiếu thảo rất cần thiết trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc mọi nơi. Đặc biệt là đối với những thế hệ trẻ ngày nay – những con người đang dần hòa nhập vào nhịp sống của thế giới hiện đại. Nhân dân ta có truyền thống hiếu thảo từ bao đời nay. Đó là một truyền thống quý báu của dân tộc. Ca dao có câu:

“Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con”

Cha mẹ là người đã có công rất lớn trong cuộc đời của mỗi chúng ta. Họ sinh ra, nuôi dưỡng và dạy dỗ ta nên người. Cha mẹ hết lòng yêu thương, chăm sóc những đứa con của họ một cách vô điều kiện, luôn bên cạnh, chia sẻ, quan tâm trong mọi hoàn cảnh dù khó khăn, gian khổ hay lúc thành công hạnh phúc. Đối với cha mẹ, “con dẫu lớn vẫn là con của mẹ – đi suốt cuộc đời, lòng mẹ vẫn dõi theo con”. Thật vậy, công ơn cha mẹ là vô cùng to lớn như “núi Thái Sơn”, như “dòng nước bao la, mênh mông và vô tận”. Bởi thế, mỗi chúng ta cần phải đền đáp lại những công ơn to lớn ấy từ những việc làm nhỏ nhất như: ra sức học tập, rèn luyện tốt, hiếu thảo, sống sao cho có ích với bản thân, gia đình và xã hội. Đó chính là lí do vì sao bản thân mỗi người luôn cần có lòng hiếu thảo.

Lòng hiếu thảo của chúng ta không phải chỉ đối với cha mẹ mà còn được thể hiện với mọi người xung quanh: ông bà, thầy cô, những chiến sĩ cách mạng. Thầy cô cho ta kiến thức, chắp cánh cho những học trò thực hiện ước mơ của mình. Không ồn ào, phô trương, âm thầm và lặng lẽ, thầy cô như những người lái đò cần mẫn đưa qua bến bờ tri thức bao nhiêu là những lớp trẻ thanh niên. Bên cạnh đó, để có được cuộc sống hạnh phúc, hòa bình như ngày hôm nay, chúng ta cũng chẳng thể nào quên “hiếu thảo”, nhớ ơn đến các anh hùng liệt sĩ đã ngã xuống hi sinh vì dân tộc Việt Nam. Không bia đá, tượng đài, không một chút hoa mĩ, cầu kì, các anh đã mãi ra đi khi tuổi đời còn rất trẻ nhưng chính những tâm hồn ấy, những tấm gương ấy, những bài học ấy sẽ mãi mãi sống trong lòng người hôm nay, ngày mai và mai sau. Tuy nhiên, trong xã hội ngày nay, khi cuộc sống đang dần trở nên văn minh hiện đại, và đầy cả lo toan thì đôi khi bản thân chúng ta lại quên đi hoặc thậm chí là đánh mất đi cả lòng hiếu thảo của bản thân.. Đó là những hành vi mà chúng ta phải lên án, suy nghĩ và tìm giải pháp. Chúng ta – những thế hệ trẻ cần phải biết tôn trọng, gìn giữ và phát huy những đạo đức tốt đẹp đối với con người, đặc biệt là lòng hiếu thảo, cần nghiêm khắc lên án, cảnh cáo với những hành vi trái ngược với lương tâm, đạo đức của mỗi người. Đó là nhiệm vụ của bản thân chúng ta.

Thật vậy, lòng hiếu thảo là một đức tính tốt đẹp của con người Việt Nam. Qua đây, bản thân chúng ta – những chủ nhân tương lai của đất nước cũng sẽ nhìn nhận lại đạo đức của bản thân, của cái nhìn về gia đình, về lòng hiếu thảo và thấm thía rằng: “Tội lỗi lớn nhất của đời người là bất hiếu”.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 6

Con dù lớn vẫn là con của

Đi suốt đời lòng mẹ vẫn theo con.

Con dù lớn vẫn là con của mẹ

Đi suốt đời lòng mẹ vẫn theo con.

Tình yêu của bố mẹ dành cho con bao la là thế. Từ lúc còn là bào thai nhỏ trong bụng mẹ đến khi khôn lớn nên người lúc nào bố mẹ cũng bên con. Dù có nhiều lần con không ngoan không vâng lời nhưng trong sâu thẳm đáy lòng con luôn yêu bố mẹ nhất đời.

Mẹ là người luôn bên con bế bồng chăm sóc con từng miếng ăn giấc ngủ. Con có đọc câu chuyện kể về hai chị em song sinh trước khi chào đời có rất nhiều nỗi lo lắng về cuộc sống sau này của mình sợ không được ai cho ăn cho uống che chở như khi còn trong bụng mẹ. Nhưng rồi hiển nhiên ngày đó cũng tới và cũng là ngày họ nhận ra rằng: dù cuộc đời có đầy áp niềm vui hay đau khổ họ vẫn luôn có mẹ bên cạnh. Bàn tay mẹ chai sần vì con đôi chân mẹ cũng vì con mà trở nên gân guốc. Mẹ bỏ thời gian công sức nấu cho con những bữa cơm ngon dạy con học chữ con đi học đi chơi. Thế mà đã quá nhiều lần con vô lễ với mẹ mỗi khi nhớ lại tim con như nhói đau.

Còn bố tuy vẻ bề ngoài dường như khô khan nhưng tình thương bố dành cho con sâu nặng vô cùng. Bố rất ít phạt con nhưng mỗi lần bố phạt là con biết lỗi của con rất nặng. Những lúc ấy con chỉ là một đứa trẻ dại khờ chỉ biết khóc lóc giận dỗi mỗi lần như thế chắc bố thất vọng về con lắm.

Sau những lần con vô lễ với bố mẹ con chỉ muốn bật khóc khi nhớ lại rồi con lại nghĩ: "giá như mình đã không làm thế", "giá như". Sao con lại không biến những điều giá như ấy thành sự thật. Bố mẹ chắc sẽ vui lắm nụ cười tươi tắn khi bạn khoe điểm 10 đỏ chói hay là lời ân hận khi bạn mắc khuyết điểm. Bố mẹ có thể hy sinh cả đời vì con và cũng không mong cầu gì cho bản thân chỉ mong cho con được lớn khôn khỏe mạnh. Những lần bố mẹ mệt nằm trên giường con lo lắng không sao ngồi yên được. Bố mẹ lo con có tính vô tâm nhưng bố mẹ à con yêu bố mẹ lắm! Con mong sao lúc này bố mẹ có thể nói với con một lời nhờ con làm một việc. Con làm việc gì cũng được chỉ mong sao bố mẹ khỏi bệnh để dạy con học hay phạt con những lúc con mắc lỗi như mọi ngày.

Mỗi người dù là ai dù ở đâu thì lòng hiếu thảo luôn có trong tim. Con người đôi khi mãi chạy theo cuộc sống vật chất dường như quên nghĩ đến cha mẹ. Nhưng khi gặp

những khó khăn thất bại khi bị cuộc đời vùi dập thì nơi góc trời xa yêu dấu bỗng ta thấy nhớ và yêu bố mẹ nhiều hơn. Ngày xưa ấy mẹ đã nắm tay con đi trên con đường bé nhỏ này. Con nũng nịu bên mẹ đòi mua cho được cái kẹo cái bánh. Thế mà hôm nay tất cả còn đâu. Ngày xưa ấy bố bế con đi chơi con đã hát cho bố nghe bài hát về cả gia đình mình. Thế mà hôm nay bố đã rời xa con mãi mãi. Có những người con khi nhận ra mình vô cùng yêu thương bố mẹ thì đã quá muộn. Thế nên ngay từ khi còn có thể chúng ta hãy thể hiện lòng hiếu thảo với bố mẹ đừng để ngày mai khi bố mẹ đã ra đi.

Con có thể quên cha mẹ chứ cha mẹ không bao giờ bỏ rơi con dù con còn nhỏ hay đã trưởng thành. Bố mẹ dành cho con tình yêu thương cao cả. Con vẫn là đứa con bé bỏng của bố mẹ dù con có phạm lỗi lầm. Con có thể là một đứa con bất hiếu không biết nghĩ đến bố mẹ nhưng con nhận ra rằng dường như bố mẹ vẫn thương con. Những người con bất hiếu đã từng coi thường bố mẹ bỏ rơi bố mẹ lúc về già thật đáng xấu hổ.

Cha mẹ nuôi con biển hồ lai láng

Con nuôi cha mẹ tính tháng tính ngày.

Đến rồi một ngày nào đó bố mẹ lặng lẽ ra đi những con người ấy sẽ mang trong tim một nỗi day dứt một khoảng trống trong tâm hồn mà không có gì có thể bù đắp được.

Đối với riêng em em may mắn có một người cha yêu thương chăm sóc em từng li từng tí nhưng cha em đã mãi mãi ra đi sau một tai nạn giao thông. Hình ảnh cha lại về trong ký ức em. Cái bóng gầy gò liêu xiêu ấy in mãi trong tâm hồn em mỗi sáng cha đi bộ dắt em đến trường. Trên vai cha mang chiếc cặp vừa đi vừa hỏi em chuyện học hành. Bây giờ cha không còn nữa nhưng em vẫn cố gắng chăm ngoan học tập để không phụ lòng cha. Hình ảnh và tình thương của cha mãi mãi theo em trong suốt cuộc đời.

Cảm ơn đời đã cho em có cha và có mẹ! Cha mẹ là điểm tựa vĩnh cửu cho con trên đường đời. Từ tình yêu lòng hiếu thảo với cha mẹ con bước đầu mới hiểu về quê

hương đất nước – nơi đã cưu mang tất cả con dân của tổ quốc. Hôm nay bố mẹ chăm sóc con mai kia con lớn con sẽ chăm sóc bố mẹ đền đáp bao công lao dưỡng dục của bố mẹ mà có thể muôn đời sau con không đền đáp hết như nhạc sĩ Trần Quế Sơn đã nói:

Con ra đời mẹ nhé

Con yêu mẹ nhất đời

Muôn ngàn năm sau nữa

Con cống mẹ đi chơi.

Con mong dâng tặng bố mẹ tất cả lòng hiếu thảo của con.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 7

Cuộc sống có quá nhiều những bận bịu lo toan và những lúc vấp ngã đó con người lại muốn tìm cho mình một điểm tựa. Gia đình luôn được biết đến chính là một điểm tựa vững chắc nhất của mỗi người. Trong một gia đình thì phải nói đến sự hiếu thảo của các thành viên, tuy nhiên hiện nay, khi mà đất nước ngày càng có những biến đổi và các giá trị văn hóa, đạo đức như cũng dần bị biến đổi theo. Sự hiếu thảo cũng là một trong những vấn đề cần phải được nhìn nhận trong xã hội hiện đại ngày nay.

Đầu tiên ta cũng phải hiểu được như thế nào là hiếu thảo. Hiếu thảo được định nghĩa một cách đơn giản đó chính là một truyền thống tốt đẹp của dân tộc ta từ xưa đến nay. Ta dường như cũng có thể cảm nhận được thấy rằng, chính lòng hiếu thảo còn là một phẩm chất tốt đẹp của con người Việt Nam ta. Đồng thời ta như cũng nhận thấy được trong con người mỗi chúng ta cùng đi tìm hiểu lòng hiếu thảo của con người Việt Nam.

Hiếu thảo luôn luôn được biết đó cũng chính là hành động đối xử tốt với ông bà cha mẹ, luôn yêu thương họ và giúp đỡ, sẻ chia. Một cách khác ta như cũng lại hiểu được lòng hiếu thảo là phụng dưỡng ông bà cha mẹ khi ốm yếu và già cả. Họ là những người có công sinh thành cũng như nuôi dưỡng chúng ta lên người và luôn

luôn bên ta khi chúng ta gặp khó khăn gian khổ họ cũng là những người ở bên chúng ta.

Xét về biểu hiện của lòng hiếu thảo thì lại cũng được thể hiện muôn hình muôn vẻ nhưng ta xét thấy được có những người có lòng hiếu thảo là người luôn biết cung kính và tôn trọng ông bà, cha mẹ. Hay đơn giản đó chính là mỗi người cũng biết vâng lời và làm cho cha mẹ được vui vẻ, tinh thần được yên tâm. Trong cuộc sống mỗi người cũng phải biết sống đúng chuẩn mực với đạo đức xã hội, thực hiện lễ nghi hiếu nghĩa đối với các bậc sinh thành ra chính bản thân mình.

Lòng hiếu thảo thực sự cũng chính là hành vi vô cùng ý nghĩa mang lại danh tiếng tốt cho ông bà cha mẹ và tổ tiên. Suốt cuộc đời ông bà, cha mẹ đã tận tụy nuôi con cái không màng đến chuyện trả ơn. Người ta cũng đã từng nói “Cha mẹ nuôi con bằng trời bằng biển/ Con nuôi cha mẹ con kể từng ngày”. Cho nên những việc bạn đền đáp công sinh thành của các bậc cha mẹ thực sự nó chưa là gì so với công sức họ đã bỏ ra nuôi bạn trưởng thành và có được như ngày hôm nay. Và điều đó không đủ để cho ta kính trọng và phụng dưỡng họ sao?

Lòng hiếu thảo thực sự cần thiết phải có và nó có một vị trí cũng như vai trò cực kỳ quan trọng trong đời sống của chúng ta hiện nay. Ta như biết được rằng chính những người ông bà cha mẹ là người đã sinh ra ta, đã mang lại cuộc sống này cho chúng ta. Thế rồi ta như nhận thấy được sự hiếu thảo là một chuẩn mực đạo đức của xã hội. Con người chúng ta mà muốn sống hiếu thảo với ông bà cha mẹ là thể hiện sống có trách nhiệm của mỗi người, những người làm con.

Thực sự có thể nhận thấy được rằng chính người có lòng hiếu thảo luôn được mọi người yêu mến và cũng nhận được sự quan trọng. Thế rồi ngay cả khi bạn hiếu thảo thì con cái của bạn sau này sẽ hiếu thảo với bạn đúng không nào. Có một câu chuyện cười đó chính là “Một cặp vợ chồng trẻ có một đứa con trai và gia đình này này có một ông bố đã già cả không đi làm được chỉ đợi đến bữa cơm con cái cho ăn mà thôi. Nhà này luôn cho thức ăn vào cái bát mẹ và gấp một hai miếng thức ăn không ra gì cho ông lão ăn. Ngày qua ngày khi đứa con nhỏ nhận thấy được điều này một hôm nó mang cất một cái bát mẹ một cách cẩn thận. Hai vợ chồng trẻ ngạc

nhân và hỏi “Con cất chiếc bát cũ đi làm gì thế? Nó có dùng được nữa đâu?”. Thấy vậy, thằng con nhanh nhẹn đáp “Con cất bát đi sau này bố mẹ về già con cũng cho bố mẹ ăn chiếc bát mẻ này như bố mẹ bây giờ đối xử với ông như vậy”. Nghe xong hai vợ chồng hiểu ra và từ đó chăm lo cho bố mình cẩn thận hơn.

Thông qua câu chuyện ta như nhận thấy được rằng bạn đối xử với bố mẹ bạn như thế nào thì sau này con cái bạn cũng sẽ đối xử với bạn như vậy. Khi con người biết kính trên nhường dưới ta chắc chắn cũng sẽ nhận thấy được chính giá trị của bạn sẽ được nâng cao nếu sống có hiếu thảo. Ta như cũng nhận thấy được cũng chính lòng hiếu thảo gắn kết các thành viên trong gia đình với nhau, thể hiện tình yêu thương gia đình của chính mình.

Cũng có những thắc mắc về chuyện làm như thế nào để có được lòng dũng cảm. Thực sự lòng dũng cảm như cũng thật dễ dàng có thể nhận thấy được đó rất đơn giản đó chính là việc chúng ta hãy biết kính trọng và yêu thương ông bà cha mẹ. Không những thế việc chính bạn cần chăm sóc, phụng cha mẹ ông bà khi về già. Hay đơn giản chỉ là việc yêu thương anh em trong nhà cũng là thể hiện lòng hiếu thảo của chính mình với bố mẹ.

Thực tế ta có thể nhận thấy được rằng chính trong xã hội hiện nay có nhiều người sống bất hiếu, cũng như vô lễ. Và lớn hơn, thậm chí còn đánh đập đối xử tàn nhẫn, bỏ rơi cha mẹ già không ai chăm sóc hoặc cho bố mẹ vào viện dưỡng lão. Thực sự ta như thấy được đó cũng chính là một lối sống vô ơn, một nhân cách kém cỏi. Những người như thế thật đáng chê trách.

Đừng đợi bao giờ có điều kiện hay có một địa vị vững chắc trong xã hội thì mới báo đáp công ơn của bố mẹ. Ngay từ bây giờ bạn cũng có thể thể hiện lòng hiếu thảo với cha mẹ bằng những cử chỉ ân cần, một lời hỏi han, những tin nhắn và lo lắng cho bố mẹ khi ốm đau. Lòng hiếu thảo không giúp bạn giàu có về vật chất nhưng thực sự cần thiết và nó cũng được xem là một phần giá trị cốt lõi trong việc hình thành nhân cách của một con người.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 8

Ngày nay, nhiều bạn trẻ sống bất hiếu với cha mẹ. Thật đau lòng mỗi khi những hình ảnh cha mẹ bị con cái ngược đãi hoặc bị giết chết được các phương tiện truyền thông đưa lên mặt báo. Chẳng hạn như: “Phan Minh Mẫn ở Bình Chánh, thành phố Hồ Chí Minh, đang là sinh viên, ngày 9-11-2009, khi từ trường về nhà Mẫn nhìn thấy ông Phan Thế Tuyên (cha Mẫn) đang say rượu nằm ngủ dưới nền nhà. Mẫn cắm dây điện vào ổ điện rồi chích vào người cha mình gây co giật cho đến khi chết hẳn” Hay “Nguyễn Thế Triều, Tiền Giang, ngày 29/8/2012, trong lúc cãi vã với mẹ. Triều tức giận đã chạy xuống bếp lấy con dao chém mẹ của anh ta khiến nạn nhân tử vong tại chỗ”. Hơn nữa, mới đây, dư luận rất bất bình khi chứng kiến “Vũ Anh Hào khi xây được nhà mới, anh ta đuổi mẹ ra khỏi nhà” Hay “siêu mẫu Ngọc Thúy chửi mắng bố mẹ và đuổi ra khỏi nhà”

Quả thật, nói tới Chữ Hiếu trong xã hội ngày nay, chúng ta không khỏi băn khoăn lo lắng. Nền đạo đức bị suy đồi, con người bị cuốn hút vào chủ nghĩa thực dụng. Họ coi của cải vật chất và tiền bạc là “số một”. Vì thế, vấn đề chăm sóc cha mẹ già trở nên gánh nặng, nói gì đến Chữ Hiếu. Nhiều cha mẹ phàn nàn: “Nuôi dạy con nên người, khi đủ lông đủ cánh, chúng đã quay lưng ngay không còn nghĩ tới đấng sinh thành”. Thực trạng trên đang là tiếng chuông báo động về sự bất hiếu, đặc biệt đối với giới trẻ.

Có rất nhiều nguyên nhân dẫn đến tình trạng Bất Hiếu và tha hoá đạo đức của giới trẻ, nhưng chung quy lại, cái gốc chính là cách sống của giới trẻ ngày nay, và cách giáo dục nhân bản từ trong gia đình cho đến nhà trường và ngoài xã hội còn quá thờ ơ, hời hợt.

Do bản thân họ thiếu tình yêu thương, thiếu lòng quảng đại; họ sống bằng thứ lý trí sắt đá, tình cảm khô cằn của mình. Thêm vào đó, do ngoại cảnh tác động: khi một con người bị chính cái xấu hãm hại, khi mà những điều tốt đẹp không xảy đến với bản thân, thì họ sẽ trở nên hận đời và Bất Hiếu với cha mẹ.

Hơn nữa, sự khác biệt giữa hai thế hệ: già trẻ, giữa hai quan niệm sống: xưa và nay, của cha mẹ và con cái. Việc giữ lòng hiếu thảo đôi khi cản trở công việc làm ăn. Xã hội hiện nay đề cao thái quá tính độc lập của cá nhân, nên có cha mẹ già coi như

một “gánh nặng”. Cũng chính tuổi già của cha mẹ làm thay đổi tính nết: dễ cảm, hay tủi hờn, chấp nhất, sinh ra khó tính, làm cho con cháu khó chịu, dẫn đến tình trạng khinh thường ông bà. Trường hợp con cái khá giả thường phải giao tiếp khách làm ăn lớn, có mặt của cha mẹ là một trở ngại. Vì thế, gửi cha mẹ vào viện dưỡng lão, hay đưa về quê; mỗi tháng gửi cho ông bà ít tiền, thế là xong. Trường hợp ngược lại, càng nảy sinh những phức tạp, những đau khổ hơn cho cha mẹ. Vì gia đình túng bần, con cái tức giận, trút những bức tức bằng cách: đánh con, mắng vợ, chửi chó, mắng mèo... Còn biết bao cảnh đau lòng cho cha mẹ, nảy sinh tự ti mặc cảm, đau buồn. Có lúc các ngài thần thảm, khóc vụng, tủi cho số phận.

“Gia đình chính là tế bào của xã hội, gia đình mà tốt đẹp thì xã hội mới tốt đẹp được”. Đây chính là bài học giáo dục công dân của học sinh cấp II. Thế mà ngày nay, trong nhiều gia đình, cha mẹ rất ít dạy con về sự kính trên nhường dưới và hiếu thảo với ông bà, cha mẹ. Theo chuyên gia tư vấn tâm lý Triệu Hồng Như thuộc Trung tâm Tư vấn Tâm lý Hà Nội: “Cách phản ứng, hành vi của giới trẻ một phần là do học hỏi ngoài xã hội và một phần là do ảnh hưởng từ trong gia đình, cũng có khi là do lối sống mà giới trẻ tự tạo nên... Thói quen bó hẹp giao tiếp, chỉ giao lưu với những người ảo trên mạng game online. những thú vui giải trí được giới trẻ yêu thích sẽ dẫn tới thờ ơ với cha mẹ và những người xung quanh, đó là một hệ quả không tránh khỏi”.

Đúc kết kinh nghiệm giáo dục con cái, ông cha ta đã khuyên: “Dạy con từ thuở còn thơ”, cũng tựa như uốn cây tre, phải uốn từ lúc trẻ còn non. Nhưng dường như nhiều gia đình ngày nay không coi trọng điều này, không quan tâm đến việc dạy con phải kính trên nhường dưới. Bởi lẽ, cha mẹ thiếu gương mẫu về đạo đức, về lối sống, cũng không quan tâm dạy bảo con cái. Một số cha mẹ sống bất hiếu với ông bà nên con cái cũng bắt chước theo. Người xưa thường nói: “Sống trước đồ đâu sống sau đồ đó”.

Nhà trường là nơi đào tạo ra những con người có tài đức, biết quan tâm đến mọi người và tích cực phục vụ cho xã hội. Thế mà ngày nay, trong một số trường học, người ta chỉ chú tâm đến việc nhồi nhét tri thức, còn vấn đề đạo đức dường như

đang bị bỏ ngỏ, thậm chí có những trường chỉ dạy môn giáo dục công dân cho qua lần chiếu lệ.

Dường như câu “Tiên học lễ hậu học văn” chỉ còn là câu nói, thực tế nhà trường chưa áp dụng vào đó để dạy học sinh. Đúng ra một người học sinh trước tiên phải học lễ phép, sau đó mới học kiến thức, những vấn đề này, nhà trường đang bỏ ngỏ.

Nghị luận về chữ hiếu - Mẫu 9

“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ

Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha

Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ.

Mây trời lồng lộng không phủ kín công cha”

Bốn câu thơ quen thuộc thật, gần gũi thật, đi đâu cũng có thể gặp, làm gì cũng có thể nghe, nhưng thấu được nó, liệu có mấy người? Tôi nhớ, có câu chuyện đứa con trưởng thành, trong lễ tốt nghiệp, xấu hổ khi mẹ nghèo đến bên. Tôi lại nhớ, mới đây, cũng lễ tốt nghiệp, bạn nữ sinh mặc áo cử nhân, chạy ra tận đồng, để được chụp ảnh cùng cha. Đời này, mẹ cha hi sinh cho con mọi thứ, nhưng để con cái làm trọn đạo, đâu phải ai cũng có thể làm? Học bao nhiêu “đạo” (đạo đức), nhưng có thứ “đạo” cả đời này chúng ta vẫn học chẳng xong – ấy là đạo làm con!

Theo đạo lý của ông cha ta từ xưa, chữ “hiếu” hay chính là đạo làm con rất được coi trọng. Theo Nho giáo, hiếu là một khái niệm đạo đức nền tảng, là cái gốc của mọi vấn đề về đạo đức. Trong xã hội phong kiến Việt Nam luôn lấy “hiếu” làm chuẩn mực trong xã hội, làm tiêu chuẩn rèn luyện và đánh giá nhân cách con người.

Nói đơn giản hơn, hiếu hay đạo làm con chính là sự tôn trọng, trân quý người sinh thành dưỡng dục ra mình và luôn luôn suy nghĩ về trách nhiệm với những đấng sinh thành. Đạo làm con xuất phát từ sự tự giác, tự nguyện của mỗi con người. Đó là sự quan tâm, chăm sóc, cầu mong cha mẹ khoẻ mạnh, sống lâu, vui vẻ. Đó cũng là những cố gắng gìn giữ, phát huy nề nếp, gia phong, là sự biết ơn ông bà tổ tiên và

sự chăm sóc các thể hệ sau... Xuất phát từ tâm hiếu với cha mẹ, chúng ta có thể nhìn sâu rộng ra ngoài xã hội để biết yêu thương những người xung quanh.

Nói như vậy, đạo làm con vừa là trách nhiệm, bổn phận nhưng cũng vừa là thứ quyền lợi cao đẹp mà con cái có được trong đời. Cha mẹ, ông bà có ơn dưỡng dục, sinh thành, đã trải bao mưa nắng để có được chúng ta với hình hài như ngày hôm nay; tất yếu, chúng ta phải biết ơn và phụng dưỡng lại họ. Chẳng có nơi đâu dành cho chúng ta tình yêu thương vô điều kiện, chẳng nơi đâu sẵn sàng dang rộng vòng tay đón ta trở về, nếu đó không phải gia đình. Một nơi có ơn với ta đến vậy, hà tất gì ta lại chẳng yêu thương? Chưa lần nào tôi tìm được nước mắt khi đọc mấy dòng phỏng vấn vội của tờ báo đối với người cha đưa con đi thi đại học: “Đỗ hay trượt cũng được, không cản trở thành nhân tài, chỉ cần con sống đúng với đam mê”. Cha mẹ là vậy, là chốn tựa nương cuối cùng dù cuộc đời ngoài kia có bão giông đến chừng nào đi nữa!

Vậy, chúng ta phải làm gì để trọn đạo làm con? Thực ra, để trọn đạo được là điều không dễ dàng. Nhưng chúng ta sẽ dần hoàn thiện nó từ chính những việc nhỏ nhất. Chẳng ai biết giới hạn cuối cùng của việc thế nào là trọn đạo; chỉ biết rằng, nụ cười mẹ cha khi thấy con được điểm tốt, niềm mãn nguyện khi con biết vâng lời phải, sự tự hào khi con lớn khôn, đấy là minh chứng cho thấy con đã làm đúng đạo của mình rồi. Sinh con đã khó nhọc, nhưng nuôi con khôn lớn trưởng thành mới khó nhọc hơn gấp vạn lần. Cha mẹ sẽ hạnh phúc làm sao khi bạn mạnh khỏe, ngoan ngoãn học hành. Cha mẹ sẽ đau đớn biết bao khi nhìn nguồn sống, niềm tin của mình sa ngã? Chẳng cần làm những điều cao cả, đôi khi chỉ cần chạy đến ôm mẹ như thuở còn thơ thôi, ấy cũng đã là trọn đạo rồi.

Tôi nhớ bộ phim ngắn chào Tết năm 2017 “Xuân không màu” chắc chắn đã lấy đi nước mắt của vạn người xem. Bộ phim kể về cô con gái lấy chồng xa, Tết đến mọi nhà sum họp, chỉ có bố mẹ cô cô đơn vì không có con cháu sum vầy. Và như một điều kì diệu xảy ra, chồng và gia đình nhà chồng đã thấu cảm lòng cô, cho cô và gia đình nhỏ của cô về ăn Tết cùng bố mẹ. Cảm xúc mọi người như vỡ òa khi người

cha già ôm con gái vào lòng trong đêm 30 Tết. Thực ra, đôi lúc, chỉ cần về để ba mẹ được ôm con vào lòng thế thôi, đạo làm con như thế cũng quá đủ đầy.

Có người hỏi, con cái phải thể hiện nghĩa vụ và đạo làm con như thế nào trong thời buổi họ luôn bận rộn và nhiều công việc? Vấn đề này, trong ca dao dân gian cũng đã nói đến:

Mẹ già ở túp lều tranh

Sớm thăm, tối viếng mới đành dạ con

Sự quan tâm đến cha mẹ là điều hết sức cần thiết. Vẫn chưa đủ. Không phải cứ ngày ngày “sớm thăm, tối viếng” mới là thực hiện đạo. Theo tôi vấn đề quan trọng nhất là ta sống như thế nào để cha mẹ nở mày nở mặt với bà con láng giềng, với cộng đồng. “Đói cho sạch, rách cho thơm”. Cha mẹ dạy con cái như vậy, chứ không mong con cái phải bằng mọi cách “giàu nứt đố đổ vách” mà thân vào tù tội. Mà chỉ cần con cái “nên người”. “Nên người” ở đây ta có thể hiểu là con cái lớn lên, học hành堂堂 hoàng, cưới vợ gả chồng, có nghề nghiệp ổn định để nuôi sống bản thân, kiếm sống lương thiện... Niềm mong mỏi ấy, tôi nghĩ, các bậc cha mẹ nào cũng hằng mong như thế. Cho dù con cái có bận rộn bao nhiêu đi nữa thì sự quan tâm, thăm viếng, chăm nom cha mẹ cũng không thể xem nhẹ. Thời buổi này các phương tiện kỹ thuật từ điện thoại, máy tính... vẫn có thể giúp con cái thể hiện sự quan tâm ấy.

Đơn giản là vậy, nhưng không phải ai cũng hiểu thấu, ai cũng làm tròn. Họ chỉ biết quan tâm đến bản thân mình, vui chơi quên ngày tháng mà không hề nghĩ đến cha mẹ đang ngày đêm lao động, đổ mồ hôi nước mắt để cho con một cuộc sống ấm êm, sung sướng. Tôi tự hỏi rằng tại sao trên cõi đời này lại còn tồn tại những đứa con bất hiếu như thế? Nỡ nào quên đi những tình cảm gia đình thiêng liêng, cao quý. Có phút giây bất chợt nào đó, những người con chợt nghĩ ra rằng mình vẫn còn một người mẹ, một người cha sống trên cõi đời này không? Nếu sau này cha mẹ mất đi mà có hối tiếc thì cũng đã muộn mất rồi.

Chắc các bạn đã từng đọc hay được nghe câu thơ:

“Cha mẹ nuôi con bằng trời bằng bể

Con nuôi cha mẹ con kể từng ngày”

Có những người con xem cha mẹ của mình là gánh nặng khi họ già yếu đi, anh em trong cùng một gia đình đùn đẩy trách nhiệm nuôi cha mẹ hết cho người này rồi đến người khác, có một số người chọn cách đưa cha mẹ vào viện dưỡng lão để không mất thời gian chăm sóc...

Có người cho rằng, trong thời đại mới, xu thế coi trọng vật chất đang trở nên áp đảo đời sống tinh thần nên có những bậc làm cha mẹ coi trọng con này, ghét con kia, phân chia tài sản không đều hoặc bỏ bê con cái để tập trung kiếm tiền là nguyên nhân khiến con cái bỏ bê nghĩa vụ đối với cha mẹ già sau này. Tôi không tin như thế. Đã là con thì đứa con nào cũng do cha mẹ rút ruột sinh con. Yêu thương như nhau cả thôi. Có thể cách biểu hiện của nhiều nhà mẹ không khéo nên con cái có thể hiểu nhầm. Mà cho dù có như thế đi nữa, con cái cũng không thể (không có quyền) bỏ bê cha mẹ.

Dù đọc cả thiên kinh vạn quyển, thuộc lầu lầu kinh Phật nhưng với cha mẹ, người ấy không làm trọn nghĩa vụ và đạo làm con thì xem như vẫn chưa đọc gì, dù có làm “Vương tướng” mà quên đạo hiếu với mẹ cha, bạn vẫn chỉ là kẻ sống thừa trong xã hội!